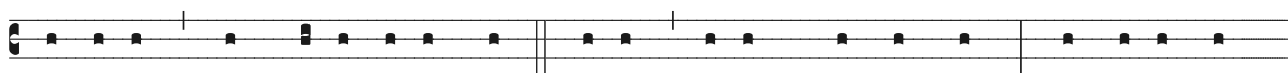
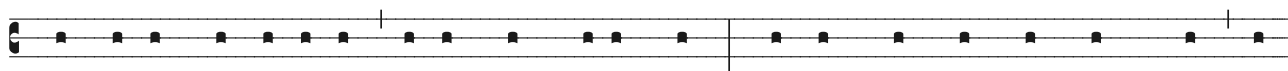

NAGYPÉNTÉK

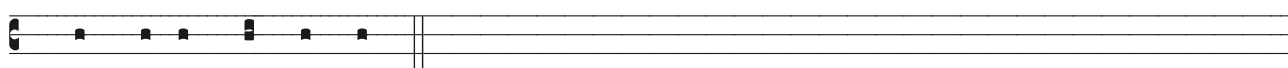
ESTI DICSÉRET

Istenem, jöjj segítségemre! **V.** Uram, segíts meg engem! Dicsőség az

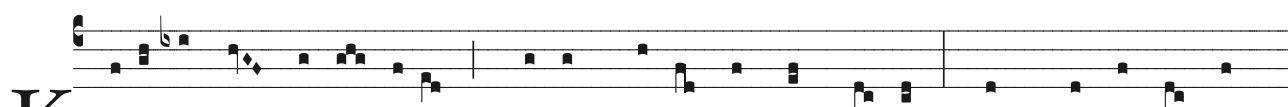

Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek. Miképpen kezdetben, most és

mindörökké. Ámen.

HIMNUSZ

Királyi zászló jár elől, keresztfa titka tündököl, hol megfeszítve

haldokolt ki minden testet alkotott.

M.: Kegyetlen lándzsa verte át gonosz vasával oldalát,
belőle víz és vér ömölt, mely szennyet, vétket eltörölt.

E.: Rajtad tündöklök, drága fa, királyi vérnek bíbora;
ó, választott jeles faág, ki szent testét karoltad át!

M.: Világ bűnének zálogát te hordtad értünk, boldog ág;
a mérleg voltál, s rajt' e test pokolra-süllyedőt emelt.

E.: Köszöntünk, oltár s áldozat, hol szenvedésből fény fakadt,
az élet rajtad halni szállt, s megtörte holta a halált.

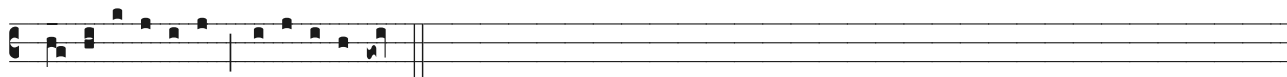
M.: Kereszt, üdvöz légy, szent remény! A szenvedésnek ünnepén,
növelj a jók kegyelmeit, és oldd a bűnös vétkeiket!

M.: Szentháromság, dicsérjenek, üdvösség kútja, mindenek;
s kiket megvált a szent kereszt, kegyelmed mindig óvja meg. Ámen.

ZSOLTÁROZÁS

Attendi-te universi populi, et vide-te dolorem meum.

Hallgassatok ide mind, ti, nemzetek, és lássátok fájdalmamat!

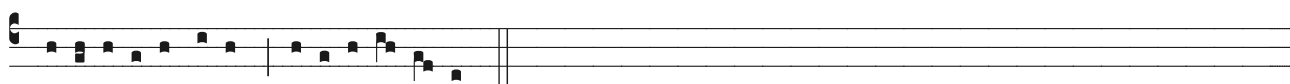
115. zsoltár

Hiszek, bár **gyak**ran mondtam: *
„Én nagyon nyomorult vagyok!”
És keservemben **így** is szóltam: *
„Hazug **mind**en ember!”
Mit adhatnék **én** az Úrnak *
a sok jóért, amit ő **nekem** juttatott?
Főlemelem az **üdvösség** kelyhét, *
és segítségül hívom **az** Úr nevét.
Amit fogadtam az Úrnak, *
megadom egész népének **színe** előtt.
Becsés dolog **az** Úr szemében *
szentjeinek halála!
Uram, én a te **szolgád** vagyok, *
a te szolgád, és szolgáló**d** gyermeke.
Bilincseimet széjjeltörted, †
most hálaáldozatot mutat**ok** be neked, *
és segítségül hívom **az** Úr nevét.
Amit fogadtam az Úrnak, *
megadom egész népének **színe** előtt,
az Úr **házának** udvarán, *
Jeruzsálem, **falaid** között!
Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a **Szentléleknek**,
m*iképp*en kezdetben, *
most és mindörö**kké**. Ámen.

Hallgassatok ide mind, ti, nemzetek, és lássátok fájdalmamat!

Anxi-a-tus est in me spi-ritus meus, in me turbatum est cor meum.

Egészen elcsügged a lelkem, és a szívem is megdermed bennem.

142. zsoltár, I-II

Hallgasd meg, Uram, imádságomat, †
te hűséges vagy, figyelj könyörgő szavamra, *
igazságos vagy, *hallgass meg engem!*

Ne szállj *perbe* szolgálóddal, *
színed előtt egy élő sem mondható *igaznak*.

Az ellenség üldözőbe *vett*, †
életemet a *földre* tiporja, *
sötétségbe taszít, mint a régen *megholtakat*.

Egészen elcsügged a lelkem, *
és a szívem is *megdermed bennem*.

A régmúlt napokra emlékezem, †
végig gondolom *minden* tettetted, *
elmélkedem azon, *amit* kezded *művelt*.

Kezemet *feléd* tárom, *
mint a kiszikkadt föld, lelkem *utánad* eped.

Siess, *hallgass meg*, Uram, *
már a *lelkem* is *eleped*.

Ne rejtse el *előlem* arcodat, *
nehogy olyan legyek, mint akik *a sírba* szállnak.

Hadd halljam minden reggel, hogy *jóságos* vagy, *
mert *csak* benned *bízom*.

Mutasd meg, melyik *úton* járnak, *
mert hozzád *vágyódik a lelkem*.

Ellenségeimtől *ments* meg, Uram, *
nálad *keresek oltalmat*.

Taníts meg akaratod teljesítésére, †
mert te vagy *az én Istenem*. *

Jó lelked vezessen az *egyenes úton*.

Neved miatt, Uram, *életemet* tartsd meg, *
gyötrelmeimből a te igazságod szerint *vezess ki engem!*

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, *
most és mindörökké. *Ámen.*

Egészen elcsügged a lelkem, és a szívem is megdermed bennem.

Cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est; et inclinato ca-

pite, tradidit spiritum.

Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: Beteljesedett! Aztán lehajtotta fejét, és kilehelte lelkét.

Kantikum – Fil 2, 6-11

Ének Krisztusról, Isten Szolgájáról

Jézus Krisztus, isteni mivoltában, †
Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, *
amelyhez mint zsákmányhoz *ragaszkodják*,
hanem szolgálai alakot öltve kiüresítette önmagát, †
az emberekhez lett hasonló, *
külséjében olyan volt, *mint egy ember*.
Megalázta önmagát, †
engedelmes **lett** a halálig, *
mégpedig a *kereszthalálig*.
Ezért Isten felmagasztalta *őt*, †
és olyan nevet **adott** neki, *
amely felségesebb *minden névénél*,
hogy Jézus nevére hajol**jon** meg minden térd *
a mennyben, a földön és az *alvilágban*,
és minden nyelv hirdesse az Atyaisten **dicsőségére**, *
hogy Jézus *Krisztus az Úr*.
Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, *
most és mindörökké. *Ámen.*

Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: Beteljesedett! Aztán lehajtotta fejét, és kilehelte lelkét.

RÖVID OLVASMÁNY

1, Pét 2, 21-24

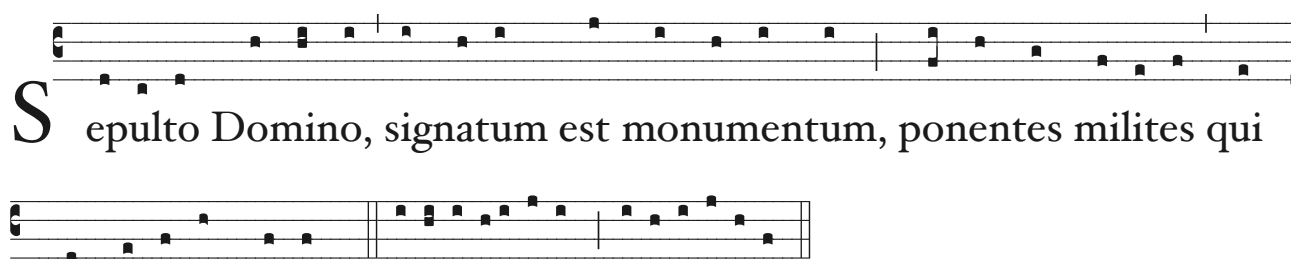
Krisztus értünk szenvedett, nektek példát hagyva, hogy az ő nyomdokait kövessétek, ő sohasem vétkezett, és szájában hamisságot nem találtak. Amikor szidalmazták, nem szitkozódott, amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem az igazságos bíróra bízta magát. A mi bűneinket maga fölvitte saját testében a keresztfára, hogy meghaljunk a bűnnek, és igaz életet éljünk. Az ő sebei által nyertetek gyógyulást.

RÖVID VÁLASZOS ÉNEK

A Válaszos ének helyett a következő antifónát mondjuk:

Ant. Krisztus engedelmes lett értünk a halálig, mégpedig a kereszthalálig.

EVANGÉLIUMI KANTIKUM

custodirent e-um.

Magnificat-ant. Eltemetvén az Urat, lepecsételték a sírt, öröket állítván, akik őrizték azt.

A lélek az Úrban ujjong
Lk 1, 46-55

Magasztalja *lelkem* az Urat, *

és szívem ujjong *üdvözítő* Istenemben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát: *

Íme, ezentúl boldognak hirdetnek az *összes* nemzedékek,
mert *nagyot* művelt velem ő, *aki* Hatalmas: *

ő, *akit* Szentnek hívunk.

Nemzedékről nemzedékre megmarad *irgalma* azokon, *

akik istenfélők.

Csodát művelt *erős* karjával: *

a kevélykedőket széjjelszórta,
hatalmasokat elűzött trónjukról, *
kicsinyeket pedig felmagasztalt;
az éhezőket minden jóval betölti, *
a gazdagokat elbocsátja üres kézzel.
Gondjába vette gyermekét, Izraelt: *
megemlékezett irgalmáról,
melyet atyáinknak hajdan megígért, *
Ábrahámnak és utódainak mindörökké.
Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, *
most és mindörökké. Ámen.

Magnificat-ant. Eltemetvén az Urat, lepecsételték a sírt, öröket állítván,
akik őrizték azt.

FOHÁSZOK

Emlékezzünk szeretettel a mi Urunk, Jézus Krisztus halálára, amely
életet hozott a világnak. Kérjük mennyei Atyánkat:

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Adj egységet Egyháznak!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Oltalmazd N. pápánkat!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Szenteld meg Szentlelkeddel a papi rendben levőket és egész hívő
népedet!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Növeld a hittanulóknak a hitet és igazságaid megértését!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Gyűjts egybe minden keresztényt!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Vezesd a zsidókat a megváltás teljességére!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Világosíts meg fényeddel azokat, akik még nem hisznek Krisztusban!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

A teremtett dolgokban mutasd meg jóságod jeleit azoknak is, akik nem
ismernek téged!

Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Irányítsd a te gondolataid szerint a népek vezetőit!

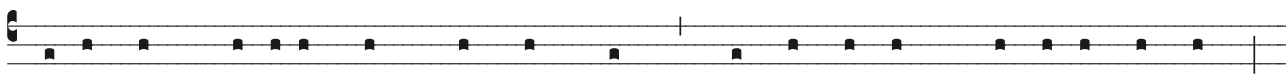
Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Vigasztalj minden üldözöttet!

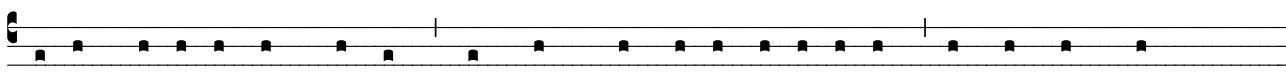
Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

Siess elhunyt testvéreink segítségére!

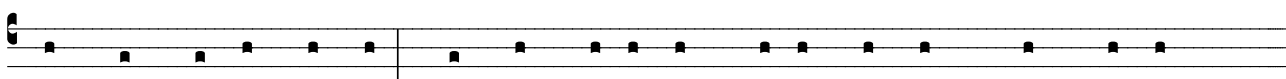
Fiad haláláért hallgass meg, Urunk!

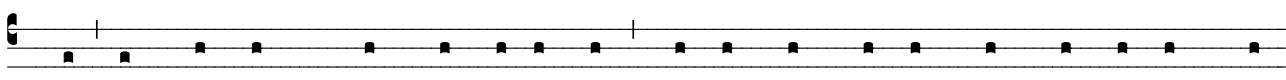
Mi-atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved;

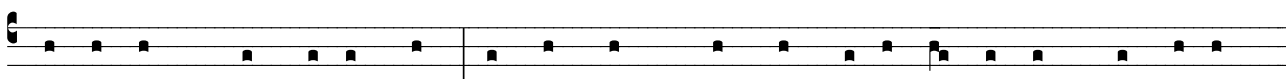
jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a menny-

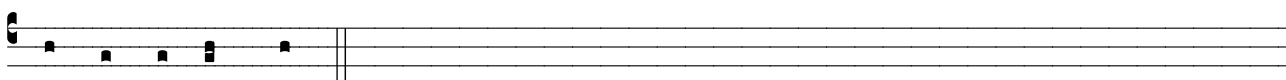
ben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk

ma; és bocsásd meg vétke-inket, miképpen mi is megbocsátunk az

ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe de szabadíts

meg a gonosztól!

KÖNYÖRGÉS

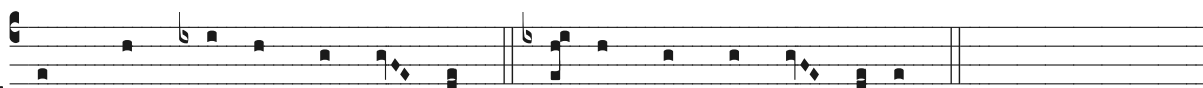
Istenünk, tekints házad népére, amelyért a mi Urunk, Jézus Krisztus vonakodás nélkül a bűnösök kezére adta magát, és vállalta a keresztre feszítés kínjait. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

Ezután, ha pap vagy diakónus vezeti a liturgiát, elbocsátja a népet:

Az Úr legyen veletek!

F. És a te lelkeddel!

Áldjon meg benneteket a mindenható Isten:
Az Atya, a Fiú † és a Szentlélek! F. Ámen.

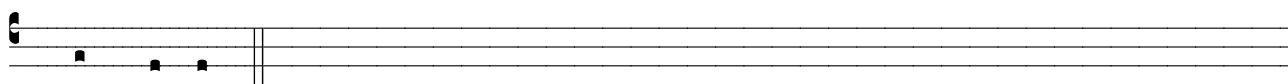

Mondjunk áldást az Úrnak! V. Istennek legyen hála!

A pap elvonul. Közben énekeljük a következő himnuszt magyar vagy latin nyelven:

Áll a gyötrött Isten-anyja, kín az arcát könnybe vonja. Úgy siratja

szent Fiát.

M.: Gyász a lelkét meggyötörte, kín és bánat összetörte, törnek éle járta át.

E.: Ó mi nagy volt ama drága Szűzanya szomorúsága egyszülött szent magzatán.

M.: Mennyit sírt és hogy kesergett, látván azt a nagy keservet, azt a nyag kint szent Fián.

E.: Ki ne sírna, melyik ember, hogyha ennyi gyötrelemben látja lankadozni őt?

M.: Ki ne sírna Máriával, hogyha látja szent Fiával szenvedni a szent szülőt?

E.: Népét hogy megmossa szennytől, látta tenger gyötrelemtől roskadozni Krisztusát.

M.: Látta édes egyszülöttét, halálos nagy elepedtét, látta, hogy halálra vált.

E.: Szeretnek szent kútfője, fájdalomnak éles töre járjon át a lelkemen.

M.: Hogy szívembe jól bevéssed, Szűzanyám, nagy szenvedésed s az átvertnek sebeit.

E.: Gyermekednek, a sebzettnek, ki miattam szenvedett meg, osszam meg gyötrelmeit.

M.: Add meg, kérlek, hogy míg élek, együtt sírjak mindig véled, azzal, ki a fán eped.

E.: A keresztnél véled állni, gyászban véled eggyé válni: erre úz a szeretet.

M.: Dicső Szüze szent szüzekenk, hadd ízleljem kelyhedet meg. Add nékem fájdalmaid.

E.: Add tisztelnem, add viselnem, s nem felednem, holt Szerelmem, Krisztusomnak kínjait.

M.: Sebeivel sebesítsen, szent mámorba részegítsen buzgó vérével Fiad.

E.: Hogy ne jussak ama tűzbe, védj meg engem, drága Szűz, te, az ítélet ha riad.

M.: Krisztusom, ha jó halálom, anyád szeme rám találjon, és elhívjon engemet.

M.: S hogyha testem porba tér meg, lelkem akkor a nagy égnek dicsőségét lelje meg.

Ennek végeztével a pap csendben bevonul és leborul az oltár előtt. Mindenki térdre ereszkedik. Ezt követően a pappal együtt mindenki feláll és a könyörgést követően helyet foglalunk. Kezdődik az ige liturgiája.

Az első olvasmányt követő tractus

Domine, exaudi orationem
meam, et clamor meus ad te
veniat. *Ÿ*. Ne avertas faciem tuam
a me: in quacumque die tribulor,
inclina ad me aurem tuam. *Ÿ*. In
quacumque die invocavero te,
velociter exaudi me. *Ÿ*. Quia
defecerunt sicut fumus dies mei:
et ossa mea sicut in frixorio
confrixa sunt. *Ÿ*. Percussus sum
sicut fenum, et aruit cor meum:
quia oblitus sum manducare
panem meum. *Ÿ*. Tu exurgens,
Domine, misereberis Sion: quia
venit tempus miserendi eius.

Hallgasd meg könyörgésemet,
Uram és az é kiáltásom jusson
eléd! *Ÿ*. Ne rejtse el orcádat
tőlem szorongatásom napján
hajltsd hozzám füledet! *Ÿ*. Amely
napon segítségül hívlak hamar
hallgass meg engem! *Ÿ*. Mert
elenyésznek, mint a füst, az én
napjaim és csontjaim kiégtek,
mint a cserép. *Ÿ*. Lekaszálltak,
mint a fűvet, és elszáradt a
szívem, még kenyerem enni is
elfeledtem. *Ÿ*. Te pedig, Uram,
fölkelvén megkönyörülsz Sionon,
mert ideje, hogy könyörülj rajta,
mert előtt az idő!

A második olvasmányt követő graduale

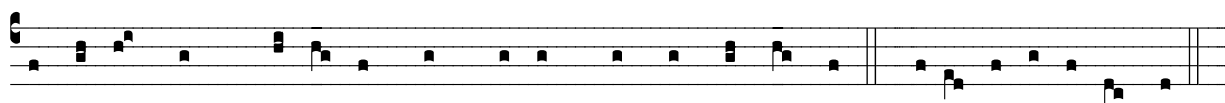
Christus factus est pro nobis
obediens usque ad mortem,
mortem autem crucis. *V̄*. Propter
quod Deus exaltavit illum, et
dedit illi nomen, quod est super
omne nomen.

Krisztus engedelmes lett értünk
mindhaláláig, mégpedig a
kereszthaláláig. *V̄*. Ezért Isten
felmagasztalta őt és olyan nevet
adott, amely fölötte áll minden
névnek.

A Szent Kereszt előtti hódolat

A pap felemeli a keresztet és a templomhajó elején, és énekli az *Ecce lignum* kezdetű antifónát. A hívek válaszolják: *Venite, adoremus*. Ezt követően letérdelünk, és hódolunk a Szent Kereszt előtt. A pap elindul, mindannyian felállunk. A templomhajó közepén a pap másodszor is hódolatra szólít, mindannyian ismételten válaszolunk, majd letérdelünk és hódolunk a Szent Kereszt előtt. A pap elindul, mindannyian felállunk. A szentélyhez érve a pap harmadszor is hódolatra szólít, mind ismételten válaszolunk, majd letérdelünk és hódolunk a Szent Kereszt előtt.

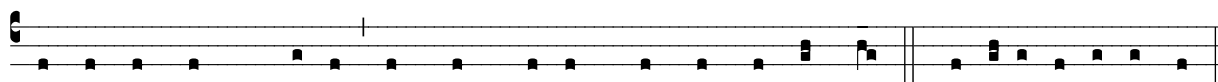
A. dallam (Cod. Bodmer 74.)

E cce lignum crucis in quo salus mundi pependit Veni-te adoremus.

vagy

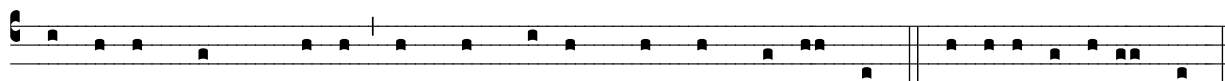
B. dallam (GrSimpl)

E cce lignum crucis in quo salus mundi pependit. Venite adoremus.

vagy

C. dallam (AntMiss Simpl)

E cce lignum crucis in quo salus mundi pependit. Venite adoremus.

vagy

D. dallam (GrNov I)

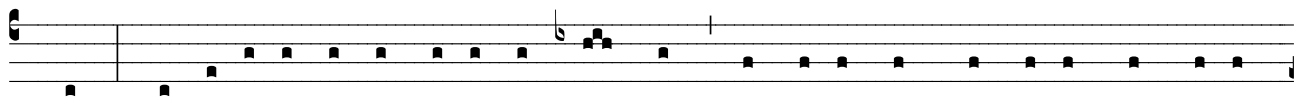
Ecce lignum cru- cis in quo sa-lus mundi pepen- dit. Ve-ni-te
a-doremus.

Miután a pap maga is hódolt a Szent Kereszt előtt, megkezdődik a hívek hódolata. Közben éneklik:

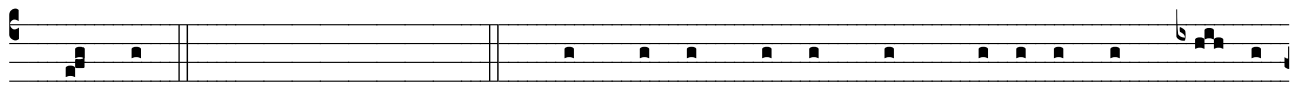
A. dallam (ÉE)

Ó én népem! Te-ellened mit vétettem? avagy mivel szomorítottalak
meg? Felelj nékem! Én Egyiptom földjéről kihoztalak téged, s te ke-
resztet készítesz Üdvözítődnék? Ἅγιος ο θεος. Sanctus Deus. Ἅγιος
ισχυρος. Sanctus fortis. Ἅγιος αθανατος ελεησον ημας. Sanctus im-
morta-lis, miserere nobis. M.: Szent az Isten! Szent és erősséges!
Szent és halha-tatlan, irgalmazz nekünk!

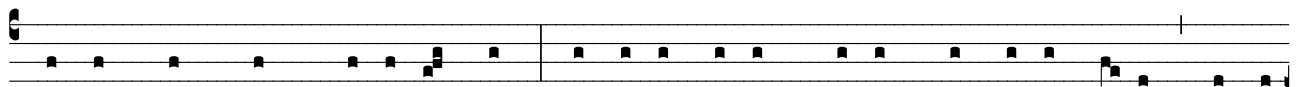
E.: Negyven éven át a pusztában vezettelek, és mannával tápláltalak té-

ged. Bevezettelek a megígért földre, s te keresztet készítesz Üdvözi-

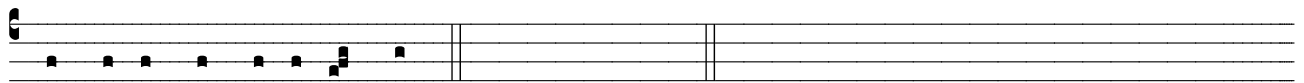
tődnek? Ἅγιος ο θεος... E.: Mit kellett volna még cselekednem néked,

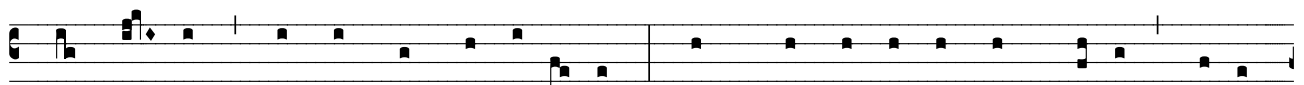
amit meg nem cselekedtem? Én igen ékes szőlőmnek ültettelek, de te

igen keserűvé lettél. Szomjamat ecettel oltod, s lándzsával döföd át

oldalát Üdvözítődnek! Ἅγιος ο θεος.

Én népem, mit tettem én ellened? Vagy miben ártottam néked? felelj

meg nékem!

1. Én teérted megvesszőztettem elsőszülötteivel Egyip/tomot * és te megvesszőztél és kiszolgáltattál / engem. 2. Én kivezettelek Egyiptomból, a Fáraót alámerítvén a Vörös / tengerbe * és te átadtál engem a főpa/poknak. Ὡ. Én népem... 3. Én megnyitottam előtted a / tengert * és te lándzsával megnyitottad olda/lamat. 4. Én előtted jártam a felhő/oszlopban * és te Pilátus tanácsházába vezettél / engem. Ὡ. Én népem... 5. Én mannával tápláltalak a pusztában / téged * és te engem arcul vertél és megvesz/szőttél. 6. Én téged forrásvízzel itattalak a / sziklából * és te epével s ecettel itattál / engem. Ὡ. Én népem... 7. Én teérted megvertem a pogány kirá/lyokat * és te fejemet náddal / verted. Én neked királyi pálcát / adtam * és te töviskoronát adtál / fejemre. 9.

Én téged felmagasztaltalak nagy hata/lommal * és te felmagasztaltál engem a kereszt bitó/fáján. ♪. Én népem...

vagy

B. dallam (ÉE)

Én nemzetem, ó én né-pem, te- el- lened mit vé-tet-tem?

Tőled halált mért szenvedtem? immár fe-lelj meg énnekem!

2. Én tégedet Egyiptomból kihoztalak nagy rabságból:

te engemet én hazámból, kivétel a szent városból.

3. Egyiptomból kimentedben nyílást tettem a tengerben: te mellemet megnyitottad, piros vérem kiontottad.

4. A pusztában itattalak, és mannával tápláltalak: te epével itattál meg, és ecettel kínáltál meg.

5. Ellenséged és megvertem, a Fáraót elvesztettem: te ostorral testem verted, talpig vérbe elkeverted.

6. Én téged nagy méltóságra emeltelek, királyságra: te tövissel koronáztál, bársonyoddal megaláztál.

7. Én Kánaán dús földére bevittelek, nagy bőségre: te Golgota zord hegyére vittél engem, szenvedésre.

8. Én szőlőmbe ültettelek, szép esővel öntöztelek: jó gyümölcsöt nem termettél, latrok közé feszítettél.

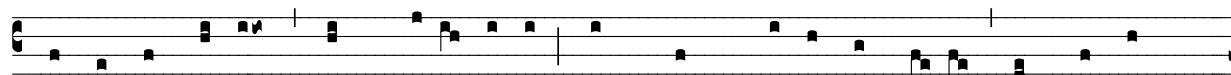
9. Én nemzetem, ó én népem! többet érted mit tehettem?

Te ellenede mit vétettem? Felelj immár meg énnekem!

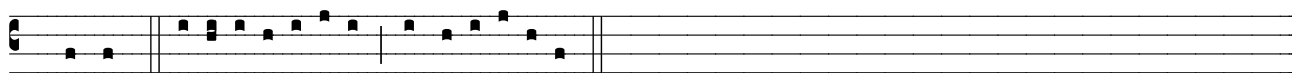
10. De ne essél te kétségbe, bánd meg bűnöd, száll szívedbe, könnyezz és térj Istenhez, hozzám, te Üdvözítődhöz!

vagy

C. dallam (GrSimpl)

P opu-le me-us, quid fe-ci tibi? aut quid molestus fu-i? responde

mihi.

1. *Ego propter te flagellavi Aegyptum cum primogenitis suis * et tu me flagellatum tradidisti. Ant.*

2. *Ego eduxi te de Aegypto, demerso Pharaone in mare Rubrum * et tu me tradidisti principibus sacerdotum. Ant.*

3. *Ego ante te aperuimare * et tu aperuisti lancea latus meum. Ant.*

4. *Ego ante te praeivi in columna nubis * et tu me duxisti ad praetorium Pilati. Ant.*

5. *Ego te pavi manna per desertum * et tu me cecidisti alapis et flagellis. Ant.*

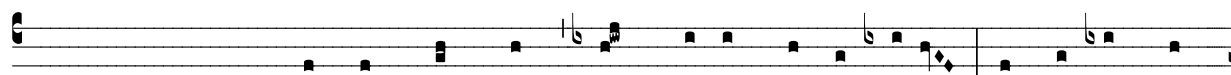
6. *Ego te potavi aqua salutis de petra * et tu me potasti felle et aceto. Ant.*

7. *Ego propter te Chananaeorum reges percussi * et tu percussisti arundine caput meum. Ant.*

8. *Ego dedi tibi sceptrum regale * et tu dedisti capiti meo spineam coronam. Ant.*

9. *Ego te exaltavi magna virtute * et tu me suspendisti in patibulo Crucis. Ant.*

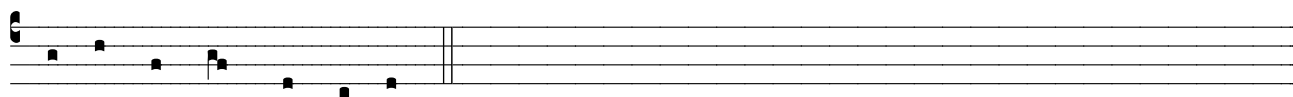
A. dallam (ÉE)

L egnemesebb minden fák közt, hű Keresztfa, áldalak! Erdő egysen

termett ilyet, íly gyümölccsel gazdagot, édes fa, mely édes szeggel

édes terhet hordozol!

E.: Dicsőséges viadalnak zengje nyelvünk himnuszát,
keresztfának győzedelmén énekeljük diadalt:
miként győzött halálával mi megváltó Krisztusunk.

Ű. Legnemesebb...

E.: Ó magas fa, hajtsd me ágad, már ne legyen oly kemény,
enyhítsd bensőd merevségét, mit a természet adott,
a menyei Király testét úgy karold át szelíden.

Ű. Legnemesebb...

E.: Egyedül csak te vagy méltó váltságunkat hordani,
és a hajótört világot biztos partra menteni:
pusztulástól ezt a földet Bárány vére óvta meg.

Ű. Legnemesebb...

5. Hódolattal adjunk hálát háromságban egy Úrnak.

Atya, Fiú, Szentléleknek, imádandó Fölségnek,
Őt dicsérje minden élő, mindörökkön örökké.

Ű. Legnemesebb...

vagy

B. dallam (SzvU!)

Zengd, ó nyelv, a győ-ze-del-met, mely dicső harc bé-re lett,

S a ke-resztnek szent je-lé-ről mondj dicsé-rő é-ne-ke-t:

I-lyen hő-si ál-do-zat-tal csak a Krisztus győzhe-tett.

2. Szánta Isten, hogy a fáról ősszülőink ettenek,
hogy az átkos gyümölcs révén csak halálra leltenek,
s fát jelölt ki, mely a másik fának átkát törje meg.

3. Üdvösségünk drága művét rend kívánta, szent, örök,
hogy okosság nyerjen harcot száz-fortélyú bűn fölött.
Onnan jöjjön gyógyulás is, hol sebet a bűn ütött.

4. Mikor hát a szent időnek teljessége ránk köszönt,
küldetett az égi várból ama drága Egyszülött,
és a szűzi tiszta méhben testruhába öltözött.

5. Sír a Kisdéd és a jászol szűk ölében rejtezik,

Szűzanyjának drága karja rongyba rejti tagjait:
és az Isten kezét-lábát pólyarongyok kötözik.
6. Már a harminc év lepergett és a kör teljessé vált,
a keresztet Üdvözítőnk szabad szívvel fogta át,
és a Bárányt a keresztre áldozatnak felvonák.
7. Epeital elepeszti, vérzi testét szeg, tövis,
lándzsa forrást nyit szívében, s ömlik drága vér és víz:
ez a szent hab mos fehérre eget, tengert, földet is.
8. Hű keresztfa minden fánál százezerszer nemesebb:
virág, lomb, fa, drága termés erdőn nem nő becsebb.
Édes Ág te, édes szeg te: de a terhed édesebb.
9. Hajtsd meg lombod, ó magas fa, nyisd puhára ágaid,
bár merevnek és keménynek születél, most légy szelíd,
és öleld át puha-lágyan nagy királyod tagjait.
10. E világnak áldozatját méltón csak te tarthatád,
hullámhányta életpályánk révbe rajta át talált.
S mert a Bárány vére mosta, le is győzte a halált.
11. A Háromság dicsőségét énekeljék mindenek,
Atyát, Fiút és a Lelket egy dicséret zengje meg.
És nevét a Három-Egynek föld dicsérje és egek.

Áldozási ének

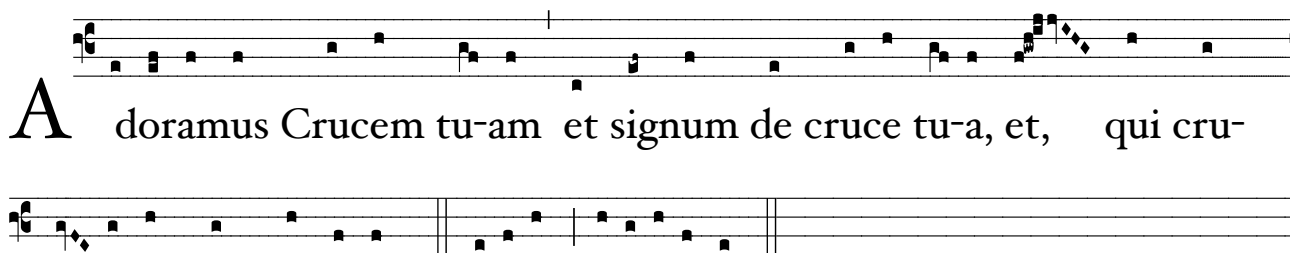
Ez az én testem, mely értetek adatik; ez az újszövetség kelyhe az én

véremben.

Azon az éjszakán, melyen elárult/tatott * Urunk, Jézus / így szólt: *Ant.*
Valahányszor ezt / teszitek * az én emlékezetemre / tegyétek! *Ant.*
Valahányszor e kenyeret eszitek és e kelyhet / isszátok * az Úr halálát
hirdetitek, *amíg* / el nem jő. *Ant.*

(AntMiss Simpl)

A doramus Crucem tu-am et signum de cruce tu-a, et, qui cru-

ci- fixus est, virtutem.

Hódolunk Kereszted előtt és a kereszten lévő jel és az erő előtt, aki megfeszítettél.

Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? * miért maradsz távol megmentésemtől, panaszos szavamtól? *Ant.*

Istenem, kiáltok naphosszat, és te nem hallgatsz reám, * kiáltok éjjel, és nincs nyugodalmam. *Ant.*

Pedig te szent vagy * szentélyed a te néped dicsősége. *Ant.*

Az úrkoporsó felnyitása

A szertartás befejeztével a pap kivonul, leveti a miseruhát, majd a segédkezőkkel a templom kereszthajójába kíséri az Úrkoporsót. Ezalatt énekeljük:

Ó, si- ra- lom! Szív - fájdá- lom! A lel- kem hog- nye sír- na?

Is- ten egyszü- lött Fi- át most te- szik a sír- ba.

2. Könny árja hull: elhunyt az Úr, Keresztfán halt meg értünk.

De amikor sírba szállt, megnyílt a menny nekünk.

3. Mi vétkeztünk, és helyettünk Őt ítélték halálra.

Keserű halála lett váltságunknak ára

4. Itt nyugszik ő, a szenvedő, szelíd, ártatlan Bárány.

Vére érettünk omolt a kereszt oltárán.

5. Ó, Jézusom, én Krisztusom, könnyek közt egyet kérek:

add, téged szeresselek, mind sírig csak téged!

Ezt követően felcsendül a Mária-siralom:

Jaj, áldott mé-hemnek drága, é-des gyümöl-cse,

szegény ár-va, bús szí-vennek egyetlen reménye!

2. Ó, én Egyszülöttem, ártatlan drága Jézus!

Mi a bűnöd, hogy fán függesz, szelíd, kegyes Krisztus?

3. Te szent oldaladból bőven foly a piros vér,
bűnös *Ádám* s minden ember számtalan vétkéért.

4. Jaj, mind elhagyának, tieid elfutának,
mint mezőben egy virágszált, szintúgy elhagyának...

5. Szánjanak meg téged erdők szép violái,
zokogjanak a hegyeknek zúgó csatornái!

6. Gyászba öltöznek mind a teremtett állatok,
sirat a nap, óhajt a föld, sírnak a csillagok.

7. Könnyem ontom érted, fájdalams, megtört szívvel,
reád nézvén, téged látván szörnyű sebeiddel.

8. Legyen vége immár keserves panaszomnak,
mivel nincsen megszánója az én siralmamnak.

9. Ne sírj, áldott szent Szűz, bizakodj, s híven várjad:
Fiad, Jézus harmadnapra holtából feltámad!